

A photograph of a desert landscape with sand dunes and a small wooden structure in the distance. The sky is a mix of green and brown, suggesting a sunset or sunrise. The sand is light-colored with some darker spots and footprints.

DE JUISTE MENSEN IN DE ZANDBAK...

HEMS ZWIER
BLOGS 2011

Inhoudsopgave

Wie is Hems Zwier?	3
Voorwoord	4
Vroeger had ik antwoorden.....nu stel ik vragen!	4
Het zal nooit meer hetzelfde zijn.....de wereld na #TVOH	7
Laat u zich ook leiden door het 'Zap mijzelf beter'-syndroom?	9
Leiderschap en de grazende kudde...kom in beweging!	11
Dweil niet bij het putje....ga op jacht naar de bron!	13
Als de klant weer mens wordt....wordt de zorg weer zorg	15
New tribes.....verbinden op de kernwaarden van de mens!	17
Hoe gek mag je zijn.....vertrouw op anders denken	19
De juiste mensen in de zandbak.....en dan spelen!	20
Twitter.....de spiegel van het leven!	23
Nieuw leiderschap.....een verbond van witte raven!	25
Leiders zoeken naar de essentie.....en regelvrije ruimte!	27
Social media.....de nieuwe zintuigen van de stad!	29
Lente in onderwijsland.....nieuwe leiders tuinieren!	31
Denk vanuit het geheel.....zie het individu!	33
Duurzaamheid gaat over inclusiviteit en scenariodenken..... niet over milieu!	35
Leiderschap.... is durven te besluiten tot een emergency shutdown!	37
Van tarief naar waarde gestuurde adviseur.....tijd voor een herontwerp!	39
Het 9/11 keerpunt..... collectieve angst of mondiale samenleving?	41
Samen eten.....de weg naar een andere samenleving!	43
Herfststormen en de fluistering van verandering.....hoort u het?	45
Daar waar de innerlijke tijd de kloktijd verslaat.....ligt creativiteit op de loer!	47
Angst gedreven somberheid.....molenstenen bij verandering!	49
In verbinding van blog naar boek....de kracht van Mindz en Twitter	51
De hogesnelheidstrein komt niet meer....U mag zelf aan de bak!	52

Wie is Hems Zwier?

20 december 2011

Ik ben een avonturier naar het hart van mens en organisatie. Van origine psycholoog maar inmiddels al meer dan twintig jaar werkzaam in de rol van 'veranderaar' of misschien beter 'vernieuwer'. Verantwoordelijk voor vaak grootschalige landelijke projecten, maar ook geboeid in kleine creatieve denksessies of bewustwordingstrajecten.

Mijn uitdaging is het verbinden van het 'oude werken' met de nieuwe concepten en eisen van deze tijd. Het laten ontstaan van nieuwe samenwerkingsvormen. Communities, zonder hinder van grenzen, gedreven door een gemeenschappelijk doel. De 'eigen kracht' van mensen gebruiken bij belangrijke thema's als onderwijs, zorg, werk en veiligheid.

Sleutelwoorden in mijn werk zijn: vernieuwen, verbinden, leiderschap, cocreatie, passie, 'anders denken, anders doen' en het strategisch gebruik van social media.

Naast organisatieadviseur ben ik fervent blogger, spreker, workshop-(bege)leider en altijd in om 'leuke dingen' te ondernemen. Zo was ik in 2010 enkele maanden stereditor van de Mindz Community en startte ik in 2011 het Social Innovation Lab. En bij het sluiten van het jaar verscheen 'Onder duizend kleuren grijs', mijn zomerblogs over het Hogeland in boekvorm met bijdragen van 18 kunstenaars van het Hogeland (www.zinnenkunst.nl).

2012 staat voor mij in het teken van het bijdragen aan vernieuwing bij overheid, onderwijs en sociaal maatschappelijke instellingen. Experimenteren met sociale innovatie en social enterprise! Van burgerparticipatie naar overheidsparticipatie....het terugbrengen van de eigen kracht en de eigen verantwoordelijkheid van elke burger voor de kwaliteit en verbinding in de samenleving!

En niet onbelangrijk...ik ben gek op echt Italiaans ijs.

Twitter	www.twitter.com/HemsZwier
Site	www.HemsZwier.nl
Linkedin	http://nl.linkedin.com/in/hemswier
Email	Hems@me.com
Telefoon	06 211 008 91

Voorwoord

Weer een blogboek! Een verzameling van blogs die ik in 2011 publiceerde op Mindz.com.

Het was een mooi blogjaar, waarin ik veel 'anders denken en anders doen' bij de kladden had. Een jaar van schrijven over verbinding, leiderschap, de crisis, de kunst, innerlijke tijd, onderwijs, zorg, co-creatie en de zelfstandige burger die zijn verantwoordelijk terug wil!

Het was een mooi schrijfjaar, waarin het uitkomen van 'Onder duizend kleuren grijs', mijn verzamelde Hogelandblogs tezamen met prachtig werk van achttien bevlogen kunstenaars van het Hogeland het hoogtepunt vormde.

Een jaar van nadenken, van dialoog en van beslissingen. Kiezen voor ondernemerschap! Mooie nieuwe boeken zagen het licht zoals Society 3.0 van Ronald van den Hoff en Cubrix van Marcel van Marrewijk. Boeken als gidsen behulpzaam bij het duiden, doorleven en begrijpen van het huidige tijdsgewricht.

Velen hebben gereageerd op mijn blogs en dat was genieten. Mooi om de verschillende reacties te zien en daar weer op te reageren. Want wie de bal kaatst mag hem terug verwachten.

Dankzij jullie heb ik genoten van het jaar 2011. Als meemaker van vele mooie momenten. Nieuwe vriendschappen in het ecosystem Mindz en de zich verder verbindende samenleving. Wie er oog voor heeft ziet de kentering.....denkt niet in crisis, kijkt naar de uitdaging en gaat hem aan! Nooit alleen, maar samen in meshworks van vernieuwing.

Gun jezelf verbazing, verwondering en ontmoeten....want daar gaat het wat mij betreft in het leven over. Onbevangen ontmoeten!

Graag bedank ik de Mindz Community voor het mooie platform en het geweldige enthousiasme! Denkers en doeners op weg naar Society 3.0.

Ik wens iedereen fijne feestdagen en een geweldig 2012 en natuurlijk veel leesplezier!

Hems Zwier

De blogs uit dit blogboek, alsmede het gehele blogboek, kunnen gedeeld en verspreid worden mits de bron wordt vermeld. Zie voor de volledige licentie tekst de onderstaande Creative Commons link. De foto's uit het blogboek vallen onder copyright © en mogen zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Hems Zwier niet afzonderlijk gebruikt worden.

Dit werk is gelicenseerd onder een [Creative Commons Naamsvermelding-NietCommercieel 3.0 Nederland licentie](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/3.0/nl/)

Vroeger had ik antwoorden.....nu stel ik vragen!

07 Januari 2011

Het is vroeg! Zowel de dag als het nieuwe jaar zijn net begonnen. Op mijn beeldscherm vliegen de tweets voorbij. Heel veel mooie wensen voor 2011. Ineens begin ik een patroon te herkennen in de berichten. Goede voornemens en vooral ook hoe je daar kunt komen. Voor elk goed voornemen is er wel een goed antwoord.

Antwoorden denk ik! Mooi, was die tijd dat ik overal 'het antwoord' op klaar had. Zeg maar de tijd van het grote 'alweten' waarin het grondplan van het leven helemaal duidelijk is. Ken je dat? Iemand stelt een vraag en voordat hij of zij is uitgesproken heb je het

antwoord al! En niets staat je in de weg om dat antwoord direct te geven! Heerlijk! En dan, als het even kan, direct doorpakken en zeggen dat je natuurlijk kan helpen bij het oplossen van de vraag!

Dat is pas flow, lekker bulldozeren en doorpakken. 'Verrek dat ben ik kwijt' denk, ik terwijl de tweets over mijn scherm rollen. Tegenwoordig heb ik meer vragen dan antwoorden! Dat heerlijke denken in antwoorden is verworpen tot het stellen van steeds meer vragen. Snel kijk ik of er een coach is die mij kan helpen! Ik wil mijn antwoorden terug! Ik wil helderheid! Een duidelijk doel in het leven en zeker voor 2011.

Mijn hele timeline staat vol met korte of langere trajecten die mij helderheid en zicht op bijna alles bieden en toch wringt er iets. Er klopt gewoon iets niet! En ineens komt het besef! Ik ben wel klaar met al die antwoorden! Ik heb er gewoon niets meer mee. Antwoorden remmen af, gooien blokkades op voor echte vooruitgang! Antwoorden zijn leuk voor een FAQ, om in de trein te lezen. Antwoorden geven een oordeel, zijn vastomlijnd, kun je lekker beetpakken, maar geven niet dat 'Kick ass' gevoel van een hele goede vraag!

Ja, 2011 wordt voor mij het jaar van de vragen. De dialoog of het spel der vragen. Geef het een naam! Voel je hem? Denk even mee! Je stelt een vraag en in plaats van een antwoord stelt de ander een vraag! Je geeft geen antwoord maar stelt weer een vraag. Voel je de waterval die op gang komt. Het stromen van gedachten, marginaal ingebed door de context van de eerste vraag. Vragen is een proces! Je weet het niet, je hoeft het ook niet te weten. Dat weten komt vanzelf wel! Even dan, want daarna zijn er weer de vragen!

Accepteren dat je het antwoord niet weet, even jouw oordeel uitstellen! Hou die even vast,

'Jouw oordeel uitstellen'! Alleen maar luisteren naar de vraag en de vraag verdiepen door het stellen van een vraag. Moeilijk hè! Het is ook zo lekker tegennatuurlijk! De mens wil nu eenmaal graag laten zien hoe goed hij is! En dat kan natuurlijk het beste door de juiste antwoorden te geven.

Kap daar eens mee! Je zult zien tijdens het proces van het 'blijven vragen' komen de antwoorden. Prachtig, win ze als edelstenen in de mijn van het vragen! Stop daar niet, maar ga door! Accepteer dat er geen antwoord en geen oplossing is! Geniet van het proces!

Het zal nooit meer hetzelfde zijn.....de wereld na #TVOH

zaterdag 22 januari 2011

Finale van de Voice of Holland. Een mooi moment om de balans op te maken van het geestelijk welzijn van den Hollander. Er hebben zo'n 3,5 miljoen kijkers genoten van het zoete gekweel van onze sterren. En dat is mooi! Er heerste rust op straat. De enige onrust zat bij de telecomproviders! Kunnen we de hype aan of gaan we plat. Een goed gebruik bij veel leveranciers van infrastructuur! Het ging goed en er is veel verdiend! Brood en spelen.

Wat maakt toch dat geweldige succes van #TVOH. Heeft het te maken met het verdwijnen van onze oude Goden? Verlangen wij oprecht naar het aanbidden van nieuwe Heiligen? Of heeft het te maken met het beleven van de kans op 'een groot en meeslepend leven' dat diep van binnen in ons allen huist.

In ieder geval bracht het rust op straat. Studentenprotest in Den Haag? Huh wat? Een goed geplande show kan elke revolutie stoppen! Dat is duidelijk! De Mol, de nieuwe keizer van het genot. Nederig zullen wij buigen en ons kluisteren aan het 'oog op de wereld' In Pauw en Witteman was het studentenprotest natuurlijk aan de orde. Geen idee bij de kijkcijfers, maar het zal desastreus geweest zijn! Met open mond kijk ik naar de interactie tussen de jonge studentenleider en de voorman van D66. Tjonge wat gaat die dialoog erin als 'Deventer koek'. Nietszeggende bijna demagogische prietpraat! P&W modereren voorzichtig! Ook zij hadden liever bij de finale gezeten van #TVOH.

En dan ineens schrik ik mij kapot! Dit is het dus, de nieuwe tweedeling in de maatschappij. De grote vlucht uit de inhoud richting het genot. Wij staan alleen nog op de banken bij een ramp of bij een 'battle of voices'. Alleen stevige prikkels breken nog door ons pantser van alledag! Brengen nog emotie en medeleven. 'De Mol for president'. Het genot van de nieuwe brood en spelen!

Dat is het! Het nieuwe format voor een beter Holland! Laat keizer John een format maken voor de verkiezingen in maart. Een keiharde battle voor politici! Droom even mee. Eerst de audities, zie je het voor je? Een geweldig panel uit de showbizz mag zijn eigen 'dreamteam' van politici samenstellen. Dan het trainen en drillen van de zenuwachtige, maar bevlogen politici! Rutte die onder het oog van de camera een tattoo laat zetten op zijn linkerbeen met de namen van zijn strijdmakkers. Jolanda Sap die een 'total makeover' krijgt en volledig

redesignd als 'The Green Bitch' in de live shows verschijnt!

En dan de battle! Het publiek bepaalt de onderwerpen, 'de lijnen zijn open'. Het debat snoeihard en met emotie op de buis! Huilende politici, gegil in 'de red room' onder het uitroepen van kreten als 'wij zijn één grote familie'. Ik kan niet wachten! De betrokkenheid van den Hollander zal groot zijn. Eindelijk politici en emotie! En wegstemmen, is wegstemmen naar de vergetelheid! Over vier jaar mag je weer auditie doen! Kijk dat is burgerparticipatie! Dat is betrokkenheid! Daar blijf je voor thuis. Daar koop je het grootste plasmascherm voor!

Het was mij weer een buitengewoon genoeg! Even bellen met John!

Laat u zich ook leiden door het 'Zap mijzelf beter'-syndroom?

vrijdag 04 februari 2011

Ik scan wat blogs en blijf hangen bij een blog over angst. Nou ja angst. Het gaat over het verwijderen van angst in 1 minuut en de wat zwaardere gevallen in een uur. Mijn mond hangt even iets te wijd open! Mijn vingers bevroren boven het toetsenbord! Wat is dat toch? Die 'ik wil het nu en wel direct' mentaliteit die het maatschappelijk verkeer binnen kruipt.

Even later zie ik @Daalmans in een tweet naar zijn blog aangeven dat het allemaal zo oppervlakkig en gespeend van kwaliteit is op Twitter. Gelukkig is het instellen van een lijst voor Tweepers met diepgang de oplossing. Maar toch! Het wordt een fenomeen! Het werkelijke probleem zit dieper. Er is geen uitgesteld verlangen meer. Iets echt willen doorleven! Een uitdaging echt bij de kop pakken en echt willen begrijpen. Niet stoppen bij oppervlakkige conclusies, maar doorbijten tot op het bot!

Het lijkt alsof we alles 'nu en direct willen' hebben. Hoezo een meerjarige opleiding doen! Ik wil een workshop van een halve dag en dan weet ik het wel! Opleidingen, zo jaren negentig! Hoezo een gedegen begeleidingstraject van een aantal maanden? Doe mij vier sessies van een uur, dan co-creëren we het wel even!

Ken je dat? Het moet snel en mag niets kosten! Althans bij aanvang, want het afbreukrisico en de gevolgschade bij 'foute' receptuur is vaak een veelvoud van het instapbedrag!

De workshops met de receptuur voor geluk, succes, carrière, einde aan angst vliegen mij om de oren. Wauw en dat allemaal in een halve dag. Wat is dat toch? Denken wij dat die recepten werkelijk tot een smakelijke cake van 'het echte leven' gaan leiden. Is het een overblijfsel van de zelfhulpgroepen? Of het angstvallige geloof in nieuwe hypes? Het eisen van snelle maakbaarheid? Het 'ik zap mijzelf beter'-syndroom? Moet het allemaal zo snel omdat de gemiddelde mens zijn aandacht niet langer dan een uur bij een onderwerp kan houden? Zich niet meer wil verdiepen in echte verbanden of grondslagen? Maar direct zicht op de oplossing wil? En wel nu!

Natuurlijk zijn er sleutelmomenten in het leven van een mens, waarbij je in een flits de waarheid en de nieuwe werkelijkheid ziet. Dat daar een langer proces aan vooraf gaat is dan even niet zo belangrijk. Het gaat om het gelukzalige gevoel van het moment. En laten

we wel wezen, ik vind het mooi als iets binnen een halve dag te leren is. Daar geniet ik van!
Van die inzichten die plots aan je verschijnen! Waar je weer jaren mee vooruit kan. Maar ga
voor diepgang! Waak voor groepsdemagogie! Voer de dialoog van het 'waarom is dat zo'?

Eis kwaliteit! Zap jezelf niet beter, maar beleef de pijn van een grondige oplossing!

Bel mij gerust als een oplossing 'pijn' mag doen! Eventueel gebruik ik een verdoving!

Leiderschap en de grazende kudde...kom in beweging!

Dinsdag 08 februari 2011

Strak blauwe lucht boven de dijk. Rondje hardlopen om het energiepeil op te krikken. Even gedachteloos denken! De cadans van het lopen geeft rust en opent het 'bewegend denken'. In de verte de toren van Kasteel Nijenbeek. Mijn gedachten dwalen af naar een kort gesprek dat ik gisteren had. Ik moest het fileleed accepteren. Niet overal 'een probleem' van maken. Het wordt pas een probleem als je het zo ervaart. Het echte 'out of the box' denken dat is de file accepteren.

Raar! Zo'n gesprek blijft hangen. Niet omdat ik een situatie niet 'as-is' kan accepteren. Dat doe ik regelmatig. Dan blijf ik er verder vanaf. Ooit nam ik het besluit 'ik doe leuke dingen met leuke mensen' Het sleuren aan dode paarden, of het oude koeien uit de sloot rukken laat ik aan anderen over. Dat heb ik geaccepteerd! Maar dit is anders.

Bij het fileleed staat het 'anders denken en anders doen' gewoon niet op de politieke agenda. En blijkbaar bij menig burger ook niet. Lekker in de file staan geeft rust tot nadenken, muziek luisteren en een beetje bellen. Zie ik dan echt een probleem dat er niet is? Buiten de verspilde tijd, het gezondheidsrisico, de Co2 uitstoot, de economische kosten is het toch gewoon niet leuk om vast te staan? Natuurlijk, de mens is van nature een kuddedier en als de kudde vast staat, staan we vast, zo is het nou eenmaal. Accepteer dat! Nou, niet dus! Waarom een suboptimale situatie accepteren, terwijl er tegen dezelfde of geringere kosten een optimale te verkrijgen is?

Daar krijg ik nou pukkeltjes van. Wanneer komt het integrale denken nu eens naar de lage landen? Vlieg het thema mobiliteit eens integraal aan. Niet separaat kijken naar het fileleed, de tolpoortjes, de OC-Chipkaart, het nieuwe werken en krimpregio's! Maar het thema integraal en inclusief verkennen! Moeten we echt alles opdelen en dan lekker polderen in de hoop dat de tijd de oplossing zal brengen?

'Over 30 jaar is alles opgelost want de bevolking groeit niet meer' werd mij tijdens het gesprek gezegd. Voorbijgaand aan de gigantische immigratie die wij, al vergrijzend, nodig zullen hebben om ons van zorg en andere diensten te voorzien! Neen, Nederland blijft druk en vol, daar moeten we gewoon aan wennen. En die drukte brengt complexiteit met zich mee. Simpele oplossingen voldoen gewoon niet meer. Het geloof in deeloplossingen voor de

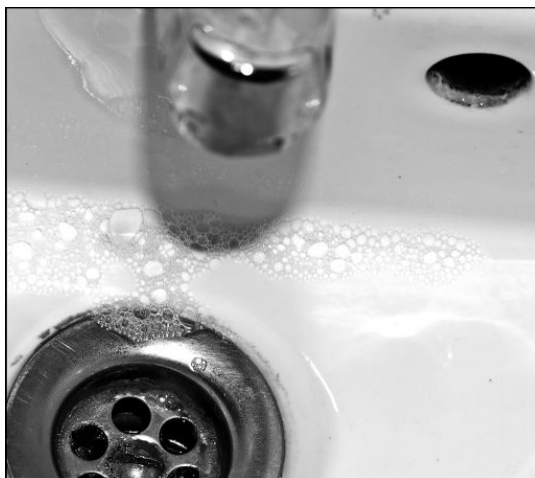
grote uitdagingen van onze tijd is een sleepanker aan de vooruitgang. Het polderen doet de rest!

Kasteel Nijenbeek, een unieke toren in het weidse landschap van de IJssel. In volledig verval door bestuurlijke ruzie en narrige landadel. Ook hier leidt het denken in deeloplossingen en het accepteren van de situatie tot zichtbaar verval. De tijd gaat hier de oplossing niet brengen, maar maakt het verval elke dag zichtbaarder!

Ik rek mijn spieren op en denk, 'we moeten met zijn allen eens wat minder zaken als vaststaand en onbeweegbaar beschouwen' Denk eens vanuit een blanco vel! Durf eens te vragen, 'waarom accepteren we dit eigenlijk!' Stap eens uit die grazende kudde. Denk anders en beweeg!

Leiderschap in de eenentwintigste eeuw vraagt om inclusief- en integraal denken. En, niet onbelangrijk, het ontstijgen aan het polderen. Het vraagt om een stevig herontwerp van een prachtig land.

Dweil niet bij het putje....ga op jacht naar de bron!

dinsdag 15 februari 2011

In de auto, Radio 1 roept 'het griffierecht gaat in dit voorstel behoorlijk omhoog!' Natuurlijk, denk ik, alles wordt duurder. De verslaggever geeft een voorbeeld: 'Bezwaar maken tegen WOZ-waarde van uw huis van 40 naar 800 euro!' Mijn mond valt open. Verbaasd raak ik bijna een wegafzetting. Voor de CITO-rekenaars...dat is dus 2000 procent!

Denk even mee! Kijken of we het samen nog begrijpen, de griffierechten gaan omhoog! Nemen we de WOZ als voorbeeld! De gemeente stelt deze vast. U bent het er niet mee eens? U maakt bezwaar. De gemeente zegt 'pech' en wijst uw bezwaar af. U voelt zich niet gehoord noch begrepen! Juist, dan kunt u na betaling van 800 euro naar de rechter.

Natuurlijk het rechtssysteem zit verstopt, maar om dit platte economische 'draai dicht die kraan'-principe te hanteren om de rechtelijke riolering te ontstoppen gaat heel ver. In mijn vorige blog schreef ik over integraal denken. Wat mij betreft is dit er weer eentje, te gemakkelijk en pure symptoombestrijding!

Verhoogt dit de kwaliteit van het openbaar bestuur? Draagt dit bij aan het vertrouwen in de transparantie en kwaliteit van die gemeentelijke overheid? Krijgt elke burger zijn recht? Voor grote groepen is 800 euro een forse drempel! Of komt er een regeling, waardoor onder een bepaalde inkomensgrens het bedrag gecompenseerd wordt? Daar zijn wij in Nederland heel goed in! Regelingen maken die de gaten in regelingen regelen.

Ziet u het scenario zich al ontvouwen? De grote middenklasse is de klos.....en dat was nou juist de groep die het meeste bezwaar maakte...probleem opgelost. De benen kunnen weer tevreden op tafel! Nee, hoewel ik mijn klassiekers ken, ik ben geen communist! Mij gaat het om de effectiviteit van de maatregeling. Om een gedegen redenering!

Als het recht 'duur' wordt, dan is het niet meer voor iedereen. Als de toegang tot het recht niet meer voor iedereen is dan wordt het elitair. Als het elitair wordt dan stromen de pleinen vol! En dat kan nooit de bedoeling zijn.

Het probleem was...de druk op het systeem! Teveel zaken, te duur. Blijven we even bij de WOZ! Als de gemeente transparant en juist de waarde vaststelt komen er minder

bezwaren. Als die bezwaren zorgvuldig worden afgehandeld voelen burgers minder de neiging naar de rechter te stappen. De rechter krijgt lucht en kan zich met de juiste zaken bezig houden. Ik hoor u denken 'is het echt zo simpel'? Ja, zo simpel is het!

Ga niet dweilen bij het putje! Denk inclusief en integraal, volg de stroom terug naar de bron! Daar liggen de echte oplossingen. Oplossingen die bijdragen aan de kwaliteit van het openbaar bestuur. Neem de burger serieus! Werk samen en co-creëer oplossingen die redelijk en transparant zijn.

Nee, de pleinen in Nederland blijven nog wel even leeg. Die vullen zich alleen met oranje vlaggen als het voetbal daar om vraagt! Dat is logisch, want Nederland is een rechtsstaat!

Als de klant weer mens wordt....wordt de zorg weer zorg

woensdag 23 februari 2011

Een meeting over klantinteractie bij zorginstellingen. Leuk! Ik ga er lekker voor zitten! Binnen tien minuten ben ik ingelicht over conversie, customer experience, retension! Mocht u bij de laatste denken aan een vervelende darmziekte, dat is het niet! Het gaat om het behoud van klanten! De rest van de termen hebben de weg naar mijn lange termijngeheugen niet gevonden.

Duidelijk is dat het niet goed gaat in de zorg.

Dat het lastig is om de ombuiging te maken van 'bedden' naar 'trajecten'. Dat 'de stoute klant loopt te shoppen' en een slecht planbaar zorgproces veroorzaakt. Ehhh ik begrijp die marketingtermen en de achterliggende bedoeling....maar er is meer. Er is de klant!

Als ik vraag of deze hele grote zorgverlener onderzoek doet naar de klant krijg ik een duidelijk antwoord! Ja! Bij doorvragen blijkt het vooral om klanttypen te gaan. Zeg maar de Johnny en Ingrid of de Achmed en Laila variant! Er is een buitengewoon hoog aantal klanten die op het laatste moment voor een andere zorgaanbieder kiezen. 'Waarom', vraag ik. 'ehhh, geen idee' is het antwoord!

Mooi hè, praten over klantinteractie en niet weten waarom de klant afhaakt! Zou het niet geweldig zijn om dat te weten? Elke afhakende klant bellen of emailen met de vraag 'Waarom doet u dit nou?' Begint daar de zorg voor de klant niet? Niet het denken in klanttypen geeft klantbeleving, maar de aandacht voor de individuele klant. Zo eng is dat toch niet?

Nee, dat hoeft niet achteraf! Dat kan ook bij het eerste contact! Uitleggen hoe belangrijk de klant en zijn welzijn is! Zeggen dat elke klant telt, ook als hij alleen een buitenlandse taal spreekt! Direct uitleggen dat bij 'uitval' contact wordt opgenomen.....'zodat de kwaliteit van uw zorgproces verbetert'. Zeggen dat de klant zelf ook mag bellen!

Maar waar komt dat grote percentage uitval nou vandaan? Komt het omdat iedereen zich meteen bij vijf zorginstellingen inschrijft om de wachtlijsten te slim af te zijn? Of komt het door het gebrek aan transparantie over de kwaliteit van de zorg in de instelling? Misschien wel de gebrekkige administratieve procedures en formulieren? Geen idee, u wel?

Of toch gewoon gebrek aan klantvriendelijkheid, echte aandacht? Wat gebeurt er als je de

klant echt vraagt hoe zijn optimale zorg er uit ziet? Als je echt luistert naar het antwoord!
Als je net doet alsof het een mens is!

Zeg maar, integraal denken in de zorg! De mens die uiteengelegd is in diagnose-
behandelcombinaties en verrichtingen weer samenvoegen tot.....jawel, mens!

Laten we wel wezen, zorg is geen feestje! Meestal gaat zorg gepaard met angst, soms met
levensbedreiging, met verdriet, met afscheid nemen. Hele menselijke gevoelens die vragen
om een heel menselijke benadering.

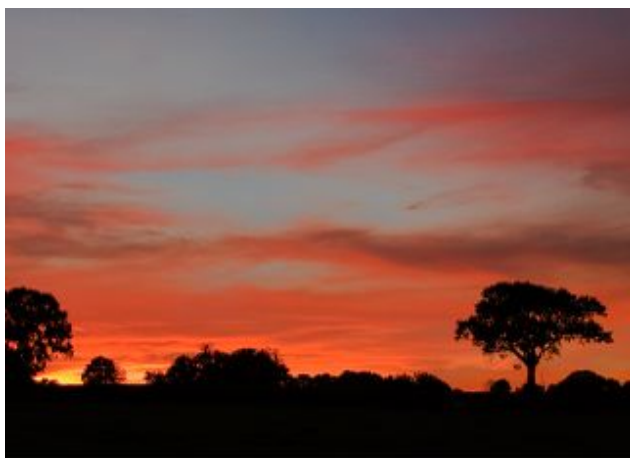
We weten allemaal dat we te maken krijgen met zorg! Zorg voor onszelf, voor onze ouders,
onze kinderen. Waarom laten wij het dan zo afweten in het klantvriendelijk krijgen van de
zorg?

Er zijn heel veel onderzoeken die aangeven dat juist het geven van zorg op de diepere
niveaus van ons mens-zijn tot snellere en betere zorgverlening leidt! Tot sneller herstel!

Het echt bevragen van klanten en artsen over hun beleving, angst en wensen is het
startpunt! Het gezamenlijk vaststellen dat het anders kan en moet een mooie tweede. En
doe het gezamenlijk! Leg nu eens de verbinding tussen regionale groepen artsen,
verzorgers, specialisten en patiënten. Of doe het als instelling! Werk als systeemgroep aan
die verbetering! Laat het niet over aan de kwaliteitsafdeling of de jongens van 'marketing'.

Aandacht voor zorg begint bij vragen en luisteren! Dan volgen conversie, customer
experience en retention vanzelf!

New tribes.....verbinden op de kernwaarden van de mens!

woensdag 09 maart 2011 - 11:57

Vrouwendag! Ik heb het er niet zo op. Vraag mij dan meteen af, 'Waarom maar één dag' of 'doe mij maar een mensendag'. Natuurlijk ik begrijp het wel. En er zijn plaatsen op deze aardkloot met een cultuur waar zelfs één vrouwendag er al één teveel is.

Op Twitter geeft mijn goede vriend @Remco2010 aan dat een manndag vooral uit bier en Batavierengezang zal bestaan. Dat is het denk ik; 'New tribes, new rituals'. Wij zijn zo heerlijk onthecht uit onze oude 'stammen' van geloof, gezin en werk! En dat voelt niet goed. Vroeger ging je bij een goede baas in dienst en kreeg je bij je pensioen een gouden horloge. Kom daar nu nog eens om! De gemiddelde mens verslijt minimaal vijf werkgevers. De werkgever is een vluchtige stam geworden. Het gezin is ook niet meer die in beton gegoten hoeksteen. En het geloof lijkt definitief aan herbronnen toe!

Mensen houden van mensen! We willen allemaal uniek zijn! Speciaal en individualist, maar we willen wel ergens bij horen. OMG wat willen we graag ergens bij horen;-) Ons eigen clubje zeg maar, OSM! Elkaar aankijken en de warmte van het verbond voelen. Of het nou om een noodlijdend voetbalclubje gaat of om de nieuwe virtuele tribes als Twitter en Facebook. We willen er bij horen! De vaandels dragen van de tribe! Ons beschilderen met oorlogskleuren en veroveren! Succesvol zijn!

Stammen 2.0 zeg maar. Nu de oude stammen dood en verzwolgen zijn gaan we voor de New Tribes 2.0. Natuurlijk tribes en geen stammen! We gaan internationaal, we gaan globaal, we gaan virtueel. De stammen zullen zwermen. Zullen organisch groeien. Er zijn geen fysieke grenzen die verbindingen beletten. Sterker nog 'if the tribes go to war' dan zal dat een digitale zijn. Het oude denken in fysieke grenzen en nationale gevoelens staat op de tocht! Is niet langer realistisch. Natuurlijk er blijft vast wel een oranje stam, een typisch Hollandse stam van kaaskoppen en bitterballen. Maar de meeste tribes zullen gaan voor Think global, act local rituelen en zich verbinden aan kernwaarden die grensoverschrijdend zijn.

Hoe sterker de rituelen, hoe sterker de stam? Zal het zo zijn? Rituelen en storytelling om het lid aan de stam te binden. 'Branding' zoals dat zo mooi heet. Op jacht naar de unieke 'stambeleving'. Daar roept de 'mensen-mens' om! In de psychologie heet dat ook wel 'basking in reflected glory' Het succes van het krachtige merk straalt af op het individu!

Daarom draag je de versierselen en onderschrijf je de kracht van de rituelen.

Die machtige stam machtig houden? Dat kan alleen als de waarden van de stam heel dicht aanliggen tegen de kernwaarden van de individuele mens. Dat maakt een intrinsiek krachtige stam. Gedeelde waarden die er toe doen! Die je in je buik voelt als ze geschonden worden! Daarom kunnen wij zo makkelijk meevoelen met de Arabische vrijheidsstrijd. Vrijheid als kernwaarde!

En daarom verdampen bloeiende organisaties en partijen ineens. Zij delen de nieuwe kernwaarden van de mens niet meer! Dragen oude vaandels en verstarren in oude rituelen.

Ga op jacht naar de nieuwe kernwaarden van de mens en uw tribe zal machtig en krachtig zijn;-)

Hoe gek mag je zijn.....vertrouw op anders denken

woensdag 23 maart 2011

Dondermiddag, een vergadering over verandering. Over samenwerking, over de toekomst. Mooie vergezichten en een kronkelende weg. In een onbewaakt ogenblik heb ik het over Society 3.0. Even valt de discussie stil. Dan volgt snel de repliek 'we mogen blij zijn met Society 2.0, dat lukt al niet'. Ik gebruik de slogan van een niet nader te noemen Friese bank 'Willen is kunnen, heren'

Anders denken! Het is een vloek en het is een zegen. Anders denken leidt tot bevrijding, tot vernieuwing, tot progressie! Soms tot ongeloof, tot schamper lachen en een blik van 'och och'! En dat zijn de kritieke momenten! Wat doe je dan? Lach je mee onder het motto 'Ach ik heb ook weleens een zwak moment' of blijf je bij jouw standpunt. Verduidelijk je het nog eens! Probeer je de ander mee te nemen in jouw denken. Niet alleen de droom te duiden, maar ook de stappen er naar toe.

En dat vraagt niet alleen visie, dat vraagt durf en doorzettingsvermogen! En natuurlijk de vaste overtuiging dat JIJ anders mag denken en anders mag doen! Dat je mag weg bewegen van de overtuigingen van de 'mainstreamers'. Zeg maar accepteren dat 'doe maar gek, het is nooit gek genoeg' ook een optie is!

Pak die optie, ga op pad! Scherp je overtuiging, slijp hem fijn aan de mening en standpunten van anderen. Zoek medestanders die jou als 'lone nut' willen volgen. Ga de uitdaging aan, beweeg! Zoek vooral tegenstanders, die zorgen voor het aarden van jouw overtuigingen. Die maken dat je de 'stepping stones' naar jouw visie helder krijgt. Die zorgen voor de dialoog, die je nodig hebt om te groeien!

Het heeft mij een aantal jaren gekost om te kunnen zeggen 'ik ben blijkbaar anders gek dan jij', dan is dat maar zo! Geen enkele reden om mijn overtuigingen bij te stellen naar een compromis. En gelukkig zie je dan als vanzelf de medestanders, die zich eerst nog in het gras van het gemiddelde leken te verschuilen. Ineens zie je ze boven het maaiveld uitsteken! Denk je 'jij bent duidelijk anders gek dan ik', maar geweldig om naar je te luisteren. Om met je in dialoog te gaan! Voel je de energie bruisen in het debat, zie je de beweging.

En dan is er ineens Society 3.0, het boek! Geweldig om te lezen, scherpe analyses, een niet

te verwaarlozen mening en een beeld van hoe de toekomst er ook uit kan zien. Disruptieve methoden, anders denken, anders doen! Proef er van, ruik er aan, verklaar de schrijver voor gek, maar ga in dialoog! En als je goed kijkt zie je het ontstaan! Zie je dat het geen papieren visie is, zie je dat er al naar geleefd wordt!

Zie je de contouren van Society 3.0?

De juiste mensen in de zandbak.....en dan spelen!

dinsdag 05 april 2011

Maandagmiddag 13.30, de tandarts start een procedure om een nieuwe kroon te plaatsen. Eerst moet de oude kroon eruit. Het unieke aan de procedure is dat ik vanmiddag met een nieuwe kroon naar buiten zal lopen. CadCam voor tandartsen. Ik laat mij verrassen!

Van probleem naar oplossing in één middag! Ik word in een bankschroefhouding genomen die menig worstelaar een glimlach op het gezicht zou toveren. Verschillende instrumenten worden tegelijkertijd in mijn mond gebracht. Nee, ik word er niet blij van! Natuurlijk krijg ik een verdoving, maar geen enkele zeggenschap, laat staan invloed.

Een beetje zoals de medewerker bij een 'top-down' veranderstrategie. Je kent ze wel! Lekker een strategisch plan bedenken in de boardroom. Communicatiestrategie er overheen en gaan met die banaan. Hier en daar misschien wat 'collateral damage', daar ontkom je niet aan. En dan als CEO op de golfbaan roepen 'Waar gehakt wordt vallen spaanders' Zie je wel...er schieten meteen wat namen door je hoofd;-)

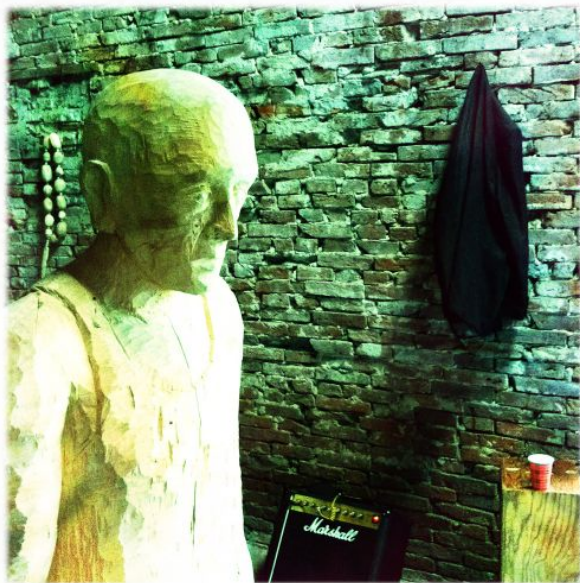
Goed, soms is het nodig zult u zeggen! Vooral nu het 'crisis is' Dan moet je Top-Down onpopulaire maatregelen nemen. Maar levert dat dan wat op? Meestal niet! Sla het onderzoek er maar op na! Ik hoor u denken. Dan de 'Bottom up' methode zeker? Medewerkers zelfbestuur. Uit de praktijk komen de mooiste oplossingen. 'Voeten in de aarde' strategie. Fijn workshopje, fijne medewerkers en wat fijne begeleiders. En dan het resultaat 'uitrollen' via een zorgvuldig gewogen implementatiestrategie? 'Nope', ook dat biedt geen duurzame oplossing. Hoewel het voor de gemiddelde medewerker een stuk prettiger zal voelen. Maar ja het blijft 'boren in de eigen mond' met een glimlachende tandarts die zorgt voor de processturing.

En de metafoor van de tandarts maakt dan meteen weer duidelijk dat ook dat niet de meest geëigende oplossing is. Sommige zaken laat je aan professionals over. Maar wat als wij het nu combineren? Top-Down bepalen we de koers, het kader! Zeg maar de zandbak waarin gespeeld mag worden! In mijn geval, een nieuwe kroon. In die zandbak zetten we iedereen die er verstand van heeft. Die weet waar het pijn doet als het mis gaat! Bewezen praktijkervaring heeft! En denk daarbij vanuit het 'inclusive' principe. Voeg alle spelers toe die belang hebben bij de oplossing of uitdaging! Ga niet voor gemak, door de lastige spelers.....nog maar even niet te betrekken. Juist die slijpen de diamant!

En mix dat geheel eens af met een paar professionals met nieuwe inzichten en passie voor uw probleemstelling.

Kritische professionals die waarderend kunnen onderzoeken en verantwoordelijkheid nemen voor het eindresultaat. Die niet voor de gemakkelijke planmatige oplossingen gaan of beren zien. Maar die door hun 'zandbakproces' vanuit de 'sterke kanten van partijen' barrières slechten! Kijk dat is voor mij waarderend cocreëren! Samen verantwoordelijkheid nemen! Dat is 'inclusive' denken. De juiste mensen in de zandbak daar gaat het om! Om 16.00 uur loop ik naar buiten...een oplossing rijker;-)

Twitter.....de spiegel van het leven!

zondag 17 april 2011

Ik zie een tweet op Twitter verwijzend naar een artikel over de onzin van Twitter. Inhoud? Het gebrek aan interactie, het gebrek aan kwaliteit en de hardheid van het onder het asfalt stoppen van Tweeps. Ik verwijs het artikel naar het rijk der fabelen en word direct uitgedaagd het te weerleggen.

En wie ben ik dat ik daar niet op in zal gaan. Een wetenschappelijk artikel gaat

het niet worden. Kom zeg, pretenties laat ik over aan anderen. Je kent ze wel die uber-hype-types die direct van alles een workshop maken! Vermarkten en geld opleveren, zal het!

Daar zit een stukje van de angel. Twitter heet dan wel social media, maar het is niet meer dan een pen in handen van een schrijver die iets te zeggen heeft...of niet. Ken je ze die marketing goeroe's? Die je wel even vertellen hoe jouw business 'booming' geraakt door een paar strategische tweets? Of nog erger '50.000 followers in less then two weeks' Ja, echt ze zijn er! Even kijken naar de 'true reach' en je begrijpt direct waarom het juist niet om het aantal volgers gaat. Twitter geeft terug dat 'wat je er in stopt!' Het aloude 'garbage in- garbage out' wordt in de Twittergemeenschap voorbeeldig geëtaleerd!

Mijn eigen ervaring? Twitter is 'a lifestyle' en levert veel op. Waar ik vroeger mijn doelen realiseerde met pen en papier en een gloeiende mobiele telefoon aan het oor is daar nu Twitter. Ik luister graag naar het Twitteren van de Tweeps. In handige thematische lijstjes vliegen de geluiden over leiderschap, intercultural cities of bijvoorbeeld duurzaamheid over mijn scherm. Kop koffie erbij en kijken!

Ineens zie je de Nachtegaal tussen de Spreeuwen, de Roodborst tussen de mussen. En dat is mooi! Langzaam zie je een thematisch orkest van echte zangvogels ontstaan. En niets zo mooi om daar dan mee in dialoog te gaan!

En dat is voor mij echt Society 3.0. Niet die Tweeps volgen die 'het zouden moeten weten', maar juist die vogels die 'laten zien DAT ze het weten'. Ga op jacht naar die Tweeps! Ga de dialoog aan, daag ze uit! Ervaar de magie van een netwerk dat als vanzelf lijkt te ontstaan. Dat ook offline verbinding zoekt! Een netwerk dat zonder angst deelt en veredelt vanuit een intrinsiek besef!

Twitter is dat wat je er in stopt! Twitter is dat wat je er in zoekt! Twitter is een spiegel!
Twitter is vliegen over de wereld in 10 seconden. Twitter is angst en onvermogen, Twitter
is foute marketing! Twitter is gouden kralen en spiegeltjes. Twitter is 'eindelijk lekker
anoniem schelden' Twitter is 'hier kan ik iemand anders zijn!' Twitter is onzin!

Nee, voor mij is Twitter niet meer dan een medium. Een ouderwetse 'tam-tam' Een
trommel om de lucht te laten vibreren! Twitter vraagt om een strategie! Vraagt om weten
wat je wilt en hoe je het wilt. Afgelopen week betoogde ik dit tegen een uitgever. 'Dus jij
orkestreert communities' vatte hij mijn betoog samen. Even viel ik stil, toen dacht ik
'verdomd daar zit een workshop in!'

Nieuw leiderschap.....een verbond van witte raven!

dinsdag 26 april 2011

Tweede paasdag, rond 16 uur. Ik kijk uit over het Lago di Trasimeno. In de verte het eiland Polvese. Het is druk. Italiaanse families aan de borrel. Zo hoort dat. Op tweede paasdag picknick met de gehele familie en daarna praten, drinken, spelen. Familie zoals familie moet zijn. Theater, drama, brede gebaren, gelach en vooral veel lawaai. Maar ook hecht, een duidelijke

structuur en opkomen voor elkaar. De Italiaanse familie, net iets meer cohesie dan de Nederlandse.

Ik denk aan social enterprise. Ken je dat? Zeg maar commercie met een missie! Nee, geen soft bedrijf of sociale werkplaats! Een ondernemend bedrijf om de pegels, met als doelstelling 'on the fly' sociale problemen op te lossen. In Engeland al een begrip. De receptuur? Neem een wijk of dorp waar de sociale ellende aan alle kanten over de schutboorden loopt! Voeg een gemeente toe die echte oplossingen wil en durft te investeren in echte verbetering. En 'last but not least' een ondernemer die gek genoeg is en begrijpt dat er zowel sociaal als in kapitaal winst te maken is. Een ondernemer die gaat voor sociaal kapitaal in de wijk. Die wil uitdagen, wil verbeteren, zijn kop boven het maaiveld wil uitsteken.

En dan een 'touch of magic' De geheime formule die alles mogelijk maakt! De gemeente kadert, verstrekt kapitaal en regelvrije ruimte! De ondernemer onderneemt op zijn eigen ondernemende wijze. Geen moeilijke subsidiebeschikkingen voor sociale projecten, geen overijverige commissies die meekijken. Nee, afspraken over resultaten en dan als gemeente op je handen gaan zitten! Afwachten, kijken, faciliteren, versterken en helpen. Betrokken ambtenaren die denken vanuit een effect en resultaatbenadering.

De wind rimpelt het eeuwenoude water. Kan dat in Nederland vraag ik mij af? Nederland vlakland, polderland, 'iedereen praat mee'-land, 'val niet op'-land, 'het komt zoals het komt'-land, 'niet mijn probleem'-land. Ja, daar dus! Kunnen wij dat? Stel je het even voor! Een stad met een probleem, een wijk met ellende. En dan een verbond!

De gemeente geeft regelvrije ruimte. Wil meer doen met haar geld! Een woningbouwvereniging die besluit dat het beter kan in de wijk. Kunstenaars die in ruil voor atelierruimte verbindende kunstprojecten starten in de wijk. Anders laten kijken en echt laten zien! Fotografen die de jeugd camera's geven. Ze meenemen om hun wereld vast te

leggen. Ze uitdagen te verbeelden hoe ze het willen hebben. Een schildersbedrijf dat met de wijk 'de wijk in de verf' zet en meteen nieuwe werknemers opleidt. Een bank die microkredieten levert en meteen de kleine ondernemers ondersteunt met kennis en opleidingen. Een horecabedrijf dat micro horeca door de hele wijk opzet met een ontmoetingsfunctie. Lekker daghap, eten, drinken, ontmoeten en weer ouderwets praten over je wijk. Een school die niet alleen de kinderen, maar ook de ouders les geeft. Ondernemers die begrijpen dat een sociaal sterke wijk werknemers oplevert waar ze wat mee kunnen.

Bouwen aan een hechte community! Het is geen utopie, het bestaat! 'Willen is kunnen! Vergader het niet kapot! Ga niet op zoek naar het muisgrijze compromis! Regel niets meer in duimdikke plannen! Sla het niet dood door een strakke controlerende structuur, stuur- en werkgroepen? Nee! Ga voor lucht en ruimte! Ga voor beweging en 'stuur met een pink!'©

Ga op zoek naar bestuurders met ballen, ondernemers met kracht, verbeeldende kunstenaars, scholen met visie. Een verbond van witte raven! Ga voor het experiment!

Wie durft het aan? Iemand al klaar voor het leiderschap van de toekomst?

Leiders zoeken naar de essentie.....en regelvrije ruimte!

dinsdag 17 mei 2011

Zaterdag, ik schuif het dak van mijn 15 jaar oude Twingo open. Sommige vrienden lachen zich rot, maar ik hou van deze auto! Mijn dochter kan er in leren rijden. Ze is nu twaalf. Rijden in een oude Twingo is een geweldige ervaring. Nederigheid, durf, uitdaging, de wind in je haren voelen. Oude Twingo's worden bot genegeerd door het leasebakkengilde, maar deze niet! Voorrang krijg je niet, die neem je met gevaar voor eigen leven.

Het is geen rijden, het is een experience! Een masterclass in intermenselijk contact!

Er gaat een wereld voor je open. Je ziet meer, je ervaart meer en je voelt meer. En daar wil ik het over hebben. Ik rijd Zeist in en bekreun mij over het aantal verkeersdrempels.

Drempels om de sportbolides op de statige lanen tot kalmte te manen. Een beetje SUV vliegt daar met 80 overheen! Mijn oude Twingo kraakt zelfs met 30 kilometer per uur en geeft een achtbaangevoel. Om de 200 meter heeft een verbeterde verkeersplanoloog een drempel neergekwakt. Hij zal de snelheid er verdomme uitkrijgen!

Nederland is een drempelland, denk ik. Niet alleen van beton, maar ook de niet tastbare, de juridische en mentale dwarsliggers. Wij houden van drempels realiseer ik mij. Ik blijf verbluft te lang voor een stoplicht staan.

Decennia lang hebben we drempels opgeworpen om ons land te reguleren. Regels die precies vertellen hoe we het mogen doen. Regels begrijpen wij! We discussiëren er niet meer over, hooguit over de grenswaarden. Regels zijn regels ...daar blijf je van af!

Even later een interview op Radio1. De telefoniste draait zich vast in haar betoog! Alleen de persvoorlichter kan het antwoord geven. En die moet het uitzoeken. Het gaat om een niet spuitende fontein. De gemeente bezuinigt op dit kunstwerk! U en ik hadden kunnen antwoorden. En zij ook, maar dat mag niet, zo zijn de regels nu eenmaal, roept ze met wanhoop in haar stem.

Regels geven zekerheid, je hoeft niet na te denken, je weet hoe het zit! Natuurlijk zijn sommige regels buitengewoon handig! Maar het wordt anders als je de regel niet meer kunt uitleggen. Als je ze niet meer mag uitdagen of ter discussie stellen. 'Nederland heeft de meeste regels, maar gelukkig negeren we ze massaal', hoor ik u denken. Was het maar waar! Cohorten van regels die nauwelijks meer begrepen worden belemmeren een vlotte

doorgang naar vernieuwing.

Hoe komen we uit het woud der regels? Door te denken in essenties! Wat is de essentie van het vraagstuk? Wat is het bestaansrecht? Is de essentie van een organisatie duidelijk? Dan worden duimdikke protocolboeken overbodig. Die kunnen terug naar het hoogst noodzakelijke. De gouden regels door iedereen begrepen en geaccepteerd. Elke 'professional' kan hier direct mee aan de slag! Geef de professional zijn eigen denkracht, creativiteit en verantwoordelijkheid terug. 'Stuur met een pink', op resultaten! Daag medewerkers uit binnen de essentie en de ethiek van het werk unieke mogelijkheden te ontdekken. 'Durf zelf te denken en te doen' als nieuw credo!

Omarm dat leiderschap vanuit visie, durf en vertrouwen. Honoreer het 'essentie-denken' en geef de maximale 'regel-vrije-ruimte'. Loof een beloning uit voor het verwijderen van elke regel die er niet toe doet! Maak de vrijdag tot een regelvrije dag! **Rule Free Friday**. Blijf roepen 'kan het ook anders?!'

Experimenteer, word een drempelverwijderaar!

Social media.....de nieuwe zintuigen van de stad!

dinsdag 24 mei 2011

Om maar meteen met de deur in huis te vallen. Nee, social media zijn niet het antwoord op alles. Het is geen panacee voor al het gebrek aan goede communicatie in deze huidige tijd. Maar het komt een aardig eind in de richting!

Mijn dochter maakt een spreekbeurt voor school over zintuigen. Ik schrijf over social media en de mogelijkheid deze in te zetten voor social enterprise. Toeval bestaat niet, het duurt geen vijf minuten voordat ik denk 'Social media, de nieuwe zintuigen van de stad'

Hou deze metafoor even vast en je kunt al bijna invullen wat social media kan

betekenen voor de stad. Ja, ook voor het dorp;-) Ik daag je uit! Pak een vel papier en ga zitten en schrijf alles op wat er mogelijk is als je denkt over de zintuigen van de stad! Zie je hoe makkelijk het wordt toepassingen te vinden voor die nieuwe hype? Zie je hoe het vel zich vult? Je begint te prioriteren! Je wilt een mindmap maken om de diverse zintuigen gericht in te zetten. Kijk zo snel kan het gaan!

Zonder hypisch moeilijk verhaal over conversie, marketing, crowdsourcing of andere communicatieonzin voel je het enorme belang van de nieuwe media. Je bloed begint te koken van inspiratie en je realiseert je ineens.....'maar we gebruiken het niet!' 'We hebben het afgedaan als hype', als lastig, als bestuurlijk niet in de klauwen te houden.

Even terug! Social media, stad, social enterprise en zintuigen. Begin met de oren, luister! Niets zo mooi als social media om te luisteren 'wat speelt er in de wijk'. Waar praat men over, wat zijn de ergernissen? luister, als een toevallige voorbijganger op een bankje, naar die schat aan informatie. Interactieve beleidsvorming? Daar begint het!

Kent u <http://www.Verbeterdebuurt.nl> Dat is kijken en luisteren tegelijkertijd. De burger kan eenvoudig een probleem of idee op de kaart van de stad plaatsen. Rode prikker voor het probleem, groene vlag als het opgelost is! Geel lampje voor een nieuw briljant idee! Gewoon met de smartphone of thuis op de computer! Resultaatgericht in optima forma!

Direct zichtbaar waar, welke problemen hoe snel zijn opgelost! Een monitor voor bestuurlijke kracht!

Kijk! Gebruik social media als de ogen van de stad. Kijk naar wat er rondgaat in de wijk! Welke websites, youtubes, foto's, blogs zijn hot? Waar bevinden zich de creatieven, waar is beweging? Maar ook, waar gaat het fout, hoe ziet dat eruit? Verspreid camera's, film, interview, kijk wat er speelt, maak het zichtbaar!

Voel en ruik de potentie van de stad. Ga op zoek naar de positieve krachten om deze te verbinden! Zoek naar de parels van diversiteit in de wijk! Social media maken het mogelijk om die eerste stap eenvoudig te zetten. En nu niet roepen, maar mijn doelgroep gebruikt geen social media! Alle infographics bewijzen het tegendeel! Elke doelgroep heeft toegang, zo niet...regel dat als eerste!

Luister, kijk, voel en ruik. En gebruik dan pas...uw mond! Spreek, daag uit, geef richting, ga in dialoog, verbind, geef kracht! Durf een beweging te starten en te 'sturen met een pink'©

Regel niet alles dicht, maar vertrek vanuit de essentie, maak het speels! Social media maken dat mogelijk! Gebruik serious gaming, organiseer uitdagingen, events per wijk of straat. Gebruik alle zintuigen om te luisteren, leren en te boeien!

En misschien wel het belangrijkste ...denk niet vanuit de techniek of het medium! Denk vanuit mogelijkheden, wensen, dromen, doelen, haalbare resultaten. Vul die vellen papier! Ga voor de sprankelende ideeën, de techniek is er!

Vergeet ik bijna het zesde zintuig! Vertrouw op uw intuïtie en de denkkraft van de zwerm. Organiseer de collectieve denkkraft van de stad en geen uitdaging is nog te groot!

Ik hoor graag uw voorbeelden!

dinsdag 31 mei 2011

Gistermiddag masterclass Society 3.0. Volle zaal, goed verhaal en boeiende verbindingen. Het publiek zit tussen verbazing, (h)erkenning en het zien van de mogelijkheden. The next step broeit in de zaal! Als het even stil is hoor je de inspiratie knisperen! 'Van idee naar realisatie', denk ik en het liefst zo snel mogelijk!

Ik word op mijn wenken bediend. 'Aus blauen hinein' mag ik een werksessie begeleiden over waardenetwerken en onderwijs! Zo gaat dat in dat nieuwe meshwerken. Het ene moment luister je, het volgende moment co-creëer je

een nieuwe werkelijkheid. Geweldig hoeveel dynamiek een korte sessie kan geven! Vooral de aanwezige studenten maken dat denken over een 'leven lang leren' ineens heel concreet en tastbaar wordt.

Het onderwijs vernieuwen, echt verbinden met de buitenwereld. Het onderwijs terugplaatsen in het hart van de samenleving! Een plaats om een leven lang te leren, te ontdekken, in dialoog te gaan en vooral te delen! Onderwijs dat 'voorbij de kennis gaat', aandacht heeft voor de talenten en kracht van iedereen. Onderwijs dat 'anders zijn, normaal vindt'. Onderwijs waar laptops en smartphones op tafel liggen in plaats van eronder! Onderwijs dat studenten uitdaagt, steunt en krachtig maakt. Onderwijs dat ontdekkend leren begrijpt en uitdraagt in al haar geledingen. Onderwijs dat haar visie leeft, waar elke leerling een naam is, geen nummer!

Onderwijs dat inclusief denkt! Onderwijs waar wetenschap, kunst, bedrijfsleven en overheid nauw samen werken aan het leren van de toekomst. Duurzaam onderwijs dat nieuwsgierig maakt, dat leert leren, uitdraagt dat diversiteit tot betere oplossingen leidt. Onderwijs dat dag en nacht voor iedereen virtueel beschikbaar is! Studenten die balen dat de 'school' echt tussen 1 en 6 uur 's nachts dicht is, maar weten dat de learning community 24 uur per dag open is. Onderwijs waar die 'Top Dog' Harvard professor bereid is zijn college 'world wide' te streamen en in discussie gaat met een wereldpubliek van wereldburgers! Die Nederlandse docent aan welke school, hogeschool of universiteit dan ook die hetzelfde doet. Gewoon omdat het kan en delen tot betere oplossingen leidt.

Een toekomstvisie? Misschien, maar kijk om je heen! Het is lente in onderwijsland. Overal ontluiken prachtige bloemen van vernieuwing. Briljante initiatieven. Mensen die zeggen 'ik wist niet dat het niet kon, dus ik heb het maar gewoon gedaan'. Sommige klein, sommige groter, sommige gesteund door de VN! Laten we die tuin van vernieuwing eens tot volle bloei brengen. Voorbij de rekenmeesters, voorbij de regels en circulaires.

Alles aanhaken? Er één tuin van maken? Nee, zie het als een beweging! Zie het als een landkaart van vernieuwing. Samen leren, samen werken, elkaar ondersteunen, delen van ruimte, van kennis. Elkaar kunnen vinden als dat nodig is! Mag ik je uitdagen!

Zou het niet geweldig zijn als we een 'Landkaart van vernieuwing' hebben! Duurzame verbindingen op weg naar het onderwijs van de toekomst!

Denk vanuit het geheel.....zie het individu!

zondag 12 juni 2011

Blauwe lucht, zon, ontwaken met alleen de geluiden van de natuur. Koffie! Meditatie is volstrekt overbodig! Zitten, kijken, gedachten komen vanzelf en vertrekken weer.

Global brain, denk ik en de flarden van het gesprek van gisteren fluisteren door mijn hoofd. We spraken over de implicaties van een global brain. Met elkaar weten we alles! Toegang tot informatie gaat met de snelheid

van het licht. Als pulsen door de hersenen vliegen berichten langs digitale hubs op het internet.

We weten alles. We zien alles. We ervaren alles! Voelen het plezier en delen de pijn. Nemen aan alles deel, al vindt het plaats op een ander werelddeel!

Wij zijn ons brein, schrijft Dick Swaab, ons brein stuurt! Hou dat vast! Verplaats je even naar buiten de dampkring. Blijf nu even rustig hangen;-) Kijk naar de aarde, kijk naar ons global brain. Kijk naar de miljarden pulsen die over alle werelddelen schieten! Laat dat nou eens op je inwerken! Stel je de aarde eens voor als global brain! Hou vast! Een global brain ten dienste van een global body. Voel de aarde als een groot levend organisme.

Voel je het? Denk eens aan Afrika als de buik van dat lichaam, Antarctica als een voet, Europa als de rug, Latijns Amerika als de ruggengraat. Weet dat elke cel van dat lichaam invloed heeft op de ander. Dat gezonde cellen bijdragen aan een goed functionerend organisme. Dat cellen in de basis allemaal hetzelfde zijn. Dat zij uitgroeien tot datgene dat nodig is! Dat cellen heel verschillend kunnen zijn omdat dat in het belang van het lichaam is. Dat cellen zich vormen tot organen en samen vitale functies uitvoeren.

De aarde als lichaam! De aarde als brein. Alles met alles verbonden in één denkend en ademend organisme. Dat een enkele cel invloed heeft en aanzet tot vernieuwing! Alles gericht op het gezond houden van het lichaam! Dat signalen over een naderend onheil, een infectie of virus, direct worden opgepakt! Acties worden gestart gericht op het weer gezond krijgen. Koorts en afweerreacties vechten tegen een wondinfectie in de voet of de EHEC bacterie in de buik.

Elke cel draagt bij, kan het verschil tussen winst of verlies betekenen. Gezondheid is de wet

van de kleine en grote getallen. Een aanval op de integriteit van het lichaam? Een snelle globale reactie om schade te voorkomen!

Niet zo moeilijk toch? Dat begrijpt toch iedereen? De aarde als global body, als global brain! Iedereen weet toch dat *zijn invloed* het verschil kan maken? Iedereen weet toch *dat zijn of haar daden* direct gevolg hebben voor het gezin, de buurt, de stad, het land en ga zo maar door. Iedereen weet toch dat het onzinnig is je druk te maken over de 'gezondheidszorg' in Nederland, als je niet wilt investeren in global health!

Denk inclusief, denk groot(s) en maak het verschil! Denk vanuit het geheel.....zie het individu!

Duurzaamheid gaat over inclusiviteit en scenariodenken..... niet over milieu!

woensdag 17 augustus 2011

Koffie! Denk ineens.....'eigenlijk zou ik wel eens een opdracht willen doen gericht op een duurzame samenleving! Dat je weet daar hebben mijn kleinkinderen wat aan!' Ik denk het, tweet het!

Direct een reactie! En een dialoog:

Je kleinkinderen betalen over 50 jaar nog mee aan de financiële problemen van nu. Duurzaam zal ze dan aan hun kont roesten.

Klopt, tweet ik, helemaal eens, denken in de financiële systemen van nu is geen oplossing. Over 50 jaar kent niemand het woord pensioen meer!

Dus ook een andere economie. Milieubelasting is zo zinloos als je een volgende generatie met zware schulden opzadelt.

Duurzaam is inderdaad nu de juiste beslissingen nemen en niet blijven denken in oude modellen! Ogen dicht en blijven hopen!

Precies. Ik zou me dus wat betreft kleinkinderen, drukker maken om de puinbak die we nu creëren.

En dat bedoel ik met duurzaam! Bij alles nadenken over de puinbak die we nu creëren, wat betekent dat voor over 50 jaar!

Tot zover de Twitter dialoog! Belangrijkste vraag blijft, waarom bij duurzaamheid direct aan het milieu gedacht wordt. Snap ik niet! Duurzaam denken is ruim denken, is inclusief denken, is scenario denken!

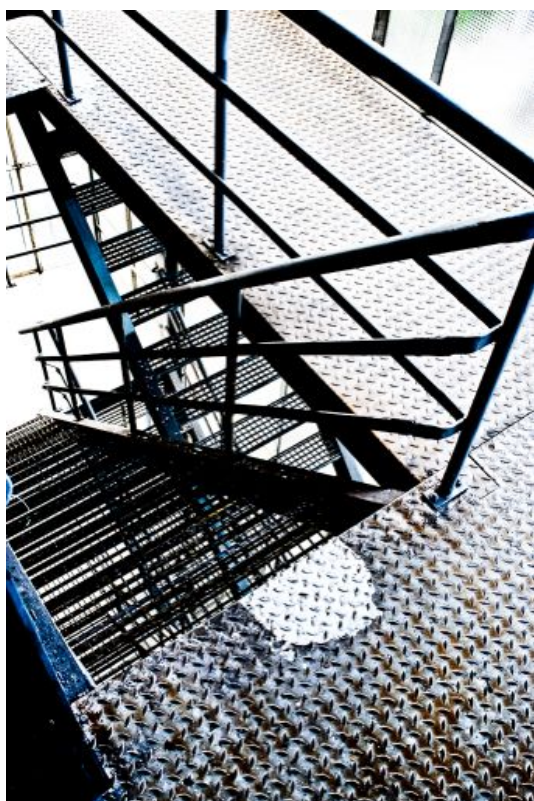
Duurzaam onderwijs leidt jongeren op voor toekomstige uitdagingen, leert ze niets overbodigs, gaat uit van de futuristische technologie van de toekomst! Duurzame planologie, denken over samenleven, wonen, werken in de toekomst. Duurzame zorg, denken over mondige cliënten, die steeds langer leven, vanaf hun geboorte verantwoordelijkheid nemen voor hun eigen gezondheid. Is denken in delen van zorg voor

anderen!

Duurzaamheid, gaat toch over ontwerpen, denken in inclusieve, mondiale scenario's.
Rekenschap geven en verantwoording afleggen aan toekomstige generaties?

Dat dacht ik dus ineens!

Leiderschap.... is durven te besluiten tot een emergency shutdown!

vrijdag 26 augustus 2011

Vandaag dacht ik ineens.....hoelang probeer je een ziek systeem te genezen? Wanneer besluit je tot een gecontroleerde 'emergency shutdown'. Begin je opnieuw. Is er een moment waarop je kunt zeggen 'dit was het, het gaat zo niet langer'. Zijn er objectieve criteria aan te wijzen? Een gezamenlijk gevoel van 'yep, this is it!' We hebben er alles aan gedaan, maar het is klaar.

Moeilijk, moeilijk, hoor ik je denken. Dat is het ook! Het hangt nauw samen met waarden en waardesystemen vermoed ik. En dat is lastig. Individuele waarden, de waarden van de groep. En een beetje mens leeft in vele groepen. School, sport, geloof, wetenschap, werk, muziek, vrienden, noem ze maar! En al

die groepen hebben invloed! Slijpen en schuren aan de waarden!

Dat is lastig! Vanaf je geboorte, elke dag slijpen, polijsten! Een patroon van miljoenen relaties die op elkaar inwerken. Pak maar eens een leeg vel, zet daar eens iedereen op die jou beïnvloed heeft. Maar ook die zijn weer beïnvloed! Voel je het Droste effect? Voel je de fijnmazigheid van relaties, van uitgewisselde waarden?

Voel je het gemiddelde aankomen, de middelmaat? Al die afstemming, die bijstemming, die verbondenheid van iedereen met iedereen, waarden als een soort levend organisme? Om je heen kijken of het nog goed is? Kunnen individuele acties hun directe invloed hebben op de machtscentra in de wereld? Een golf door een fijnmazig netwerk veroorzaken? Jouw anders denken en doen de aanzet tot de kanteling van een systeem? Zoals de beroemde vleugelslag van de vlinder een orkaan veroorzaken kan?

En dan denk ik ineens 'hoelang probeer je een ziek systeem te genezen, wanneer besluit je tot een gecontroleerde 'emergency shutdown' Hoe werkt zoiets? Zijn het flinkerende lichtjes van nieuwe waardesystemen, die zich langzaam verbinden. Een emergent gevoel, eerst onbewust, langzaam doorsijpelend in het bewuste denken?

De onontkoombare drang tot herontwerpen? De wetenschap dat het oude niet meer past,

het nieuwe er nog niet is, maar het onontkoombaar is?

Dat dacht ik vandaag ineens.....wat denk jij?

Meer lezen over waardesystemen? Lees eens Spiral Dynamics van Beck en Cowan en/of Presence van Peter Senge als het gaat om het ontstaan/begrip van systeemveranderingen in denken. Het boek Society 3.0 kun je hier downloaden over het huidige tijdsgewricht, ontluikende toekomst en disruptive bypasses

Van tarief naar waarde gestuurde adviseur.....tijd voor een herontwerp!

dinsdag 06 september 2011

Soms lijkt een dag in een bepaald teken te staan. Vandaag was dat de steeds groter wordende verwarring bij tariefgestuurde adviseurs. Goedwillende, goed geschoolde, van jaren lange ervaring voorziene adviseurs. Trackrecordtypes die het goud in je project zijn! Even twee controle vragen stellen! Is jouw advies minder dan het vorige? Is de

concurrentie beter? Twee keer hoor ik 'Neen' er is dus wat aan de hand!

Eén zwaluw maakt nog geen zomer, één adviseur nog geen verwarring! De trend is duidelijk, de oorzaak ook! Het echte antwoord nog niet gevonden! In de volksmond heet het 'het geld is op'! Onderliggend lijkt de trend een major system failure of minimaal change aan te kondigen. Lange aanbestedingstrajecten, nog langere onderhandelingen over duur, kwaliteit en kosten van trajecten, maskeren maar één onderliggende grondtoon: 'Het geld is op en we hebben geen idee hoe we in de toekomst wederzijds waarde gaan uitwisselen'

Vernieuwing komt altijd met pijn, zo ook de geboorte van een nieuwe relatie tussen adviseur en geadviseerde, zeg maar de adviesmarkt. Het wordt pas vervelend als het bij adviseurs een neergaand zelfbeeld oplevert! Adviseurs die zich afvragen 'of ze nog wel goed zijn'. Jarenlange trackrecords, een blijde adviespraktijk, ineens surfend op een glijbaan van verdampend zelfvertrouwen.

Externe oorzaken mogen natuurlijk nooit van invloed zijn op de beleving van eigen kennis, kunde en kwaliteit. In essentie is die vandaag dezelfde als gisteren of morgen. Vraag het maar eens aan de teler van komkommers! Ook deze groene jongens gingen zwaar onder de kostprijs toen het sentiment tegen zat. En die komkommer smaakte er niet minder om. Om één vraag kom je echter niet heen 'is er nog vraag naar komkommers'. En die laatste is er één om niet overheen te lezen. Laat die eens rustig op je inwerken! De relatie adviseur geadviseerde lijkt slechts en aan fundamenteel herontwerp toe!

Hoe ziet die relatie er in de toekomst uit, hoe wisselen we daar waarde in uit. Zeker nu de relatie geadviseerde-adviseur helemaal niet meer zo'n duidelijke is. Nu geadviseerden zich steeds meer gaan opstellen als adviseurs en adviseurs zich steeds meer laten adviseren. Volgt u hem nog? Pak maar eens een wit vel en teken daarop uw rollen van het afgelopen

jaar! Ziet u de wirwar aan relaties? En zet er dan ook eens bij waar u een 'tarief' vroeg, gaf of kreeg, of misschien afrekende in een andere waarde! Kijk vervolgens eens waar er sprake was van 'tariefval' en waar zeker niet! Rood voor tariefval, blauw voor hoge waarde. Hoge waarde kan van alles zijn, denk vooral niet alleen in geld!

Mooi waardenetwerk toch? Het neergaande zelfbeeld van de adviseur loste in ieder geval direct op! Ik zie een blijde grijns, man wat doe ik mooie dingen! En het levert je geen klont op, roep ik sarcastisch!

Tijd voor een debat over 'de nieuwe werkelijkheid'. Kijk eens naar die 'red spots' van dalende waarde. Blijf je jagen om ze binnen te halen of wordt het tijd om er 'blue spots' van te maken. De vraag is of je dat als adviseur alleen moet en kunt doen.

Geadviseerde en adviseur zijn onlosmakelijk aan elkaar verbonden. Een gedeelde uitdaging. Samen ontwerpen! De hele 'U' doorvoelen, niet blijven downloaden, in gemakkelijke rekenmodellen de oplossingen zoeken, maar samen op diepere niveaus zin en onzin ontleden, de kern doorleven! Een visie ontwikkelen op de adviestoekomst en van daaruit nieuwe waardesystemen vaststellen.

Simpel? Nee eenvoudige antwoorden zijn er niet, zeker niet waar het beursgenoteerde adviseurs betreft! Maar herontwerpen is een must! Verkennen, proberen, samen optrekken in andere vormen van samenwerken, vernieuwende proposities, co-creatie, meshworking, delen van verantwoordelijkheden, denken in duurzame meerwaarde! Organisaties inrichten met flinterdunne grenzen, gericht op samenwerken, delen! Als zwevende atomen gericht op tijdelijke verbinding, maar blijvende meerwaarde.

Even een mooie blauwdruk maken zal niet lukken. Maak Ruwe schetsen van een mogelijke toekomst. Ga voor essentie, gooi het overige weg! Snelle halen op papier, dromen, denken, doen! Prototypen! Herhalen! Niet bang zijn om te doen, niet angstig om weg te gooien. Op weg naar society 3.0...en verder!

Of zie ik het nou helemaal verkeerd?

Het 9/11 keerpunt..... collectieve angst of mondiale samenleving?

zondag 11 september 2011

Onwillekeurig denk ik terug aan tien jaar geleden. 11 september. In elk leven zijn er dagen die als 'voor en na' de geschiedenis in gaan. In ons collectief geheugen is dit er zo één. Een dag waarop een epistemologisch breukvlak ongekend heftig de wereld veranderde.

Sindsdien staan op 9/11 de media bol staan van tranentrekkende, emotiewekkende documentaires. Het herbeleven van emotie,

wegzakken in het verdriet van het moment! Het is in het mediacircus een must geworden. Iedereen zal zich de beelden herinneren! Zelfs degene, die de beelden nooit live hebben meegemaakt. Die niet de primaire emotie van ontzetting, van ongeloof hebben beleefd!

Ook zij kennen inmiddels de beelden, de sequentie, de geluiden, de springende mensen, het stof, gillende sirenes. Kinderen die naar de televisie kijken en zich afvragen of dit film of werkelijkheid is. Het wordt jaarlijks in het collectief geheugen gebrand, elk jaar weer. En elke 5 en 10 jaar op monumentale wijze. Imprinting noemen ze dat in de psychologie!

In de vorige alinea heb ik het niet gehad over vliegtuigen, inslagen, Twin Towers, maar jij zag ze wel. Terwijl je las zag je de vliegtuigen inslaan in de twee hoge torens! Dat bedoel ik, er is nog maar weinig voor nodig om het hele verhaal op te roepen!

Er is veel veranderd! Vooral de angst is exponentieel toegenomen. Tien jaar is een hele tijd! Vandaag vraag ik mij af hoe er is nagedacht, welke analyses er zijn gedaan. Op het oog is vooral gekeken naar 'voorkoming van herhaling' Begrijpelijk, maar door controle en repressie vloeit veel geld weg, het vertraagt meestal de echte analyse.

Veiligheid is een belangrijk onderwerp, maar zijn we dieper gegaan? Hebben we gekeken naar de onderliggende oorzaken, scheeftrekkende verhoudingen, mondiale ongelijkheid? Tien jaar geleden was het niet het moment, de emotie, de woede, de onmacht, de wens terug te slaan was te groot!

Overigens niet bij iedereen! Er waren al denkers en doeners die voorvoelde dat het gebruikelijke krachtige machtsvertoon niet tot echte oplossingen zou leiden. Die voelde dat 9/11 het ultieme moment van globale wanorde was. Een soort tsplitsing of zoals Ervin Laszlo het zo mooi noemt 'Een chaospunt' 'Een moment om te gaan werken aan mondiale

vernieuwing om straks totale ineenstorting te voorkomen'. En dan te bedenken dat toen hij dat schreef de financiële crisis nog jaren weg was!

Dit dacht ik vandaag, Tien jaar later! Om mij heen zie ik steeds meer signalen van groepen, individuen, organisaties die de toekomst betrekken in hun dagelijkse functioneren. Die doen aan scenariodenken, denken over duurzaamheid, die mondiaal willen delen, wederkerigheid als uitgangspunt hebben. Mensen die grenzen laten vervagen, omdat zij beseffen dat denken vanuit het geheel voor elk individu het beste resultaat geeft.

Mag ik een wens doen, mag het zijn, dat wij over Vijftien jaar zeggen dat 9/11 de dag was, waarop de aanzet gegeven werd tot fundamenteel anders denken en doen. De dag waarop de aanzet gegeven werd tot het creëren van de mondiale samenleving!

Tien jaar geleden was ik thuis, kind op de arm, kind op de grond. Ik kreeg een simpel smsje 'Zet de TV aan!' Even later begreep ik dat niets meer hetzelfde zou zijn.

Samen eten.....de weg naar een andere samenleving!

zondag 18 september 2011

Soms word ik wakker met een idee!
Ken je dat? Je doezelt nog wat en
ineens is het daar! *Samen eten....de
weg naar een andere samenleving!*
Simpele veranderingsstrategieën
werken het beste. Eten doen we
allemaal, koken ook! Bij ons krijgen de
kippen aan het eind van de maaltijd
de restjes. Wat nou als ik iets meer

zou koken? Eens iemand zou uitnodigen om mee te eten? Iemand die ik nog helemaal niet ken?

En nog mooier, wat nou als iemand mij zou uitnodigen eens mee te eten! En wat nou als er bij ons in het dorp 200 gezinnen zouden zeggen 'Gaaf, ik doe mee!' En stel nou eens dat jij dat doet in jouw dorp, wijk, of straat! En wat nou als er ineens 200, 300, 400 mensen zouden zijn die dat in 200, 300, 400 dorpen of steden zouden doen.

Denk even mee! Het hoeft niet elke dag, maar stel één keer per week! Hoeveel mensen eten er eigenlijk alleen? Hoeveel mensen koken niet, te druk, geen zin, te veel moeite? Terwijl twee huizen verder de vuilnisbak lustig meegeniet van de maaltijd!

Hoe leuk zou het zijn om lokaal de 'community' beter te leren kennen? Gewoon lekker samen eten, koffie, kennismaken en weer weg. 'No strings attached' Voor hoeveel mensen zou het betekenen dat ze eindelijk weer eens contact hebben met een ander.

En wat nou als je dan aan de praat raakt en je hoort dat iemand eigenlijk nooit de deur uitkomt omdat vervoer ontbreekt? Of een ander die een avond weg wil, maar de oppas maar niet geregeld krijgt. Ik hoor je meedenken....of die ander met twee linkerhanden die.... of die kinderen die zo graag, maar.....

*Samen eten....*is meer dan zorgen dat de interne motor blijft draaien. Denk even terug aan de eerste samenlevingen. Samen eten was het moment van uitwisselen van ervaringen, van wensen, van verbinding! We hebben dat ooit verloren toen het voor de industriële samenleving handiger was dat wij in eengezinshuizen gingen wonen. Mooie kleine eenheden die makkelijker te reguleren waren. Dat heeft ons veel gebracht, maar we lijken er in doorgeschooten!

We lijken nu vooral naar de overheid en instanties te kijken in afwachting van ons eten, zorg, onderwijs en richting! Kap daar nou eens mee! Pak het initiatief terug, regel de zaken zelf! Huhhh roept hij nou op tot het wonen in een commune? Welnee, maar wel tot 'community building'! Het terugveroveren van alles dat wij zelf samen kunnen regelen.

Terug naar het eten! Eigenlijk is het toch absurd dat wij organisaties als 'Tafeltje dek je' hebben, terwijl wij gezamenlijk voor miljoenen aan voedsel weg mieteren! Maak eten weer sociaal, ga verbinden! Lokaal in de buurt! Zie je het voor je 'Eat2gether' © gebaseerd op een locatieservice, GPS, iPhoneapp. Een marktplaats van kokers en eters. Uitwisselen en elkaar betalen in de vorm van 'credits2eat' Zie je het businessmodel ontstaan!

Zo simpel is het om zelf het stuur weer in handen te nemen. Zo leuk kan samen eten zijn! Enne doe je ogen even dicht, vorm even een beeld bij 'Samen zorgen....de weg naar een andere samenleving! Voel je um!

Hoor graag jouw reactie! Zullen we dit social businessmodel eens uitwerken, gewoon omdat het kan?

Herfststormen en de fluistering van verandering.....hoort u het?

dinsdag 11 oktober 2011

Buiten waait het stevig. Het is herfst. De storm is vriendelijk, een mistral haast, nog geen regen. Ik kijk naar mijn timeline op Twitter en zie tweets voorbij komen over @occupywallstreet. Een even vriendelijk ogende beweging.

Inmiddels volg ik deze beweging met aandacht. Een aantal weken geleden druppelde het zo nu en dan een tweet. Nu een gestadige stroom! Als lekkend water uit een badkamer. Je kent het wel, ergens zit een lek en op de meest onwaarschijnlijke plekken begint het te druppen.

Even een 'reality check', kent u eigenlijk occupywallstreet? Ja toch?! Zo niet even Googlen. Een paar weken geleden zat ik s'ochtends vroeg te kijken naar een youtube over de ontruiming van de Brooklyn bridge. Met stijgende verbazing zat ik te kijken naar mensen zoals u en ik, weggesleept door politiemensen, die daar duidelijk ook niet blij mee waren. Even deed het mij denken aan de Vietnambijeenkomsten. Een cultuur op een epistemologisch breukvlak. Ken je dat?

Vergelijk het met een betonnen weg, in een scheur een piepklein plantje dat het beton lijkt uit te dagen. Je ziet het, trekt het weg, de volgende dag zijn het er twee. Er zijn van die momenten dat je voelt 'dit gaat niet meer weg'. En dat was precies het gevoel dat ik kreeg.

En verbazing! Verbazing over de stilte die de occupywallstreetbeweging omringt. De oorverdovende stilte in de media. Je hoort ze niet, je ziet ze niet. Dagen later een korte flits over de bezetting en weg is het weer. Terwijl in een groot aantal steden in de USA een beweging gaande is die zich organisch lijkt te organiseren. Alleen in de USA, nee fluisterende stemmen beweren dat in Europa allerlei protesten zich onder één noemer lijken te organiseren.

Bijzonder is ook dat het hier om een vreedzame beweging gaat, een beweging die vragen stelt, maar ook antwoorden geeft. De woede in de recente uitbarstingen in Londen en Parijs lijkt afwezig. Dit is anders! Dat voel je!

En als iets anders is, dan kijken we elkaar aan, dan willen we weten hoe we hier op moeten reageren. Een mens is allereerst een sociaal groepsdier! Wat denkt de groep? Wat

denken de leiders uit de groep, de hofnarren? Wat denken de 'altijd anders denkenden'

En dat is het bijzondere, die lijken niet te denken, niet te reageren. Hanteren de 'als ik niet kijk dan verdwijnt het wel'-strategie. En ja dat werkt! In de psychologie noemt men dat het 'bystanders effect'. 'Als veel mensen op het zelfde moment kijken naar een bepaalde gebeurtenis en niemand reageert....dan is de kans groot dat je zelf ook niet reageert! Het zal wel niet belangrijk zijn! Als voorbeeld de drenkeling 'Val je om 3 uur 's nachts in de Oudegracht (Utrecht) dikke kans dat iemand je naspringt. Val je er zaterdag om 3 uur 's middags in? Dan is de kans op overleven nihil!'

Maar goed bij mij blijft het gevoel dat ik naar iets zit te kijken, dat niet meer weg zal gaan! En als onderzoeker van veranderingsprocessen hou ik dan toch mijn adem in! Dit kan wel eens heel groot worden! Het beton laten kraken. Het wachten is op de 'tipping point'. Dat ene moment waardoor een verandering onontkoombaar wordt of wegzakt in het archief der vergetelheid!

En dan in een talkshow in Amerika verwoordt Alan Grayson (former member of the U.S. House representatives) het ongenoegen, de vragen, de verbazing van grote groepen in Amerika en hangt er pijnlijk tastbare getallen aan. Getergd roept hij 'I'll be that spokesman' en in die twee minuten tilt hij occupywallstreet naar het volgende niveau! Verbindt hij het met het establishment! Geeft hij aan 'Hier moet u een mening over hebben!'

Wat denk je? Verdwijnt deze beweging geruisloos van het wereldpodium, creëert het verandering of springt het establishment er op in een vlucht voorwaarts?

Daar waar de innerlijke tijd de kloktijd verslaat.....ligt creativiteit op de loer!

zaterdag 22 oktober 2011

Vrijdagochtend, de zon lijkt door de bomen te waaien, maakt glinsterende patronen op verweerde stenen. Ik kijk om mij heen, de Ekokathedraal. Daar sta ik dan tussen organische vormen, ontstaan door mensenhanden, geholpen door de fluistering van de natuur.

Samen met Peter Wouda van Stichting Tijd loop ik over een smal pad, slingerend, het ligt daar alsof het er altijd heeft gelegen, nooit ontworpen is! Toch heeft iemand hier de

eerste steen gelegd. Waarom, met welk doel? Om iets te bestendigen, ergens te gaan, misschien om ergens te komen? Als we stil staan op een hoogte, hoor ik dat dit ooit weiland was. Grasland, plat, misschien voorzien van Friese koeien, die niet gehinderd door welk inzicht dan ook, melk maakte. Eigenlijk zonder dat ze het wisten bezig waren aan de basis te staan van kaas.

Peter wijst mij op de 'olifantenpaden' die door het gebied lopen. Paden ontstaan door de voetstappen van mensen die op weg waren. De kortste weg vonden en zo sporen maakte door de tijd. Ik draag al jaren geen horloge meer, maar als ik kijk naar de bouwwerken, de fundamenteën van een groeiende Ekokathedraal, voel ik de tijd verstillen. Hier heerst geen kloktijd, hier regeert innerlijke tijd, de natuurlijke tijd. Hier ligt de kracht van jaren, een visie, een bouwwerk gestart door Louis Le Roy.

Ik zie het water van een kronkelende beek, rustplaatsen van dieren, hoor geluiden die nergens anders te horen zijn. Hier klinkt mijn eigen hartslag, tikt de eenheden van mijn tijd.

Een bijna mythische plek, zeg ik tegen Peter. Ik corrigeer mijzelf ogenblikkelijk....nee, het *is* een mythische plek. Prachtig hoe Louis le Roy hier ooit begonnen is, jarenlang stenen gelegd heeft, verplaatst heeft. Niet een dag, niet een week, maar decennia. Gewoon omdat het zo was. In de wetenschap dat hij begon, zonder het einde te kennen. Eerst maar eens doorbouwen tot het jaar drieduizend....en dan zien we wel.

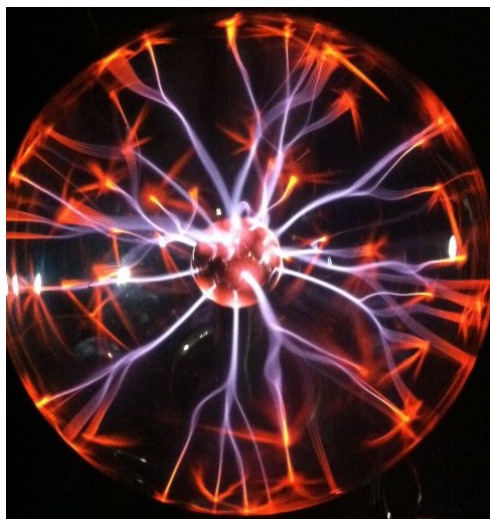
En dat is het, op het moment dat tijd geen kloktijd meer hoeft te zijn, maar gedragen wordt door innerlijke tijd, ontplooit zich een creativiteit, die niet gebukt gaat onder planningen en budgetten. Het hoeft niet af, zelfs niet in een leven. Het mag voortduren, het mag ontstaan!

Ik zie de krachtige fundamenten van de Ekokathedraal. In gedachten zie ik vormen ontstaan, ontmoetingplaatsen, hoor zachte stemmen in dialoog, zie beelden van mensen en dieren zo rond het jaar 2786, nog steeds bouwend, verder creërend op basis van die eerste stenen die doelbewust geplaatst werden rond 1962.

Prachtige plek om te voelen, de menselijke maat terug te zien keren in de openbare ruimte, de maakbaarheid, samen met de natuur, in al onze beperkingen. Zelfs binnen dit uur verandert het licht de ruimte, maakt andere vormen zichtbaar, kneedt de werkelijkheid.

In gedachten verzonken loop ik terug en voel de mystiek van meer dan een levenswerk, een tempel voor de tijd!

Angst gedreven somberheid.....molenstenen bij verandering!

woensdag 16 november 2011

's Ochtends vroeg, de wekkerradio braakt door angst gedreven somberheid! Wakker worden met dramatische voorspellingen. Al twee dagen lang lijkt het nieuws alleen nog maar te bestaan uit sombere voorspellingen! De economie krimpt, het geld is op, werkeloosheid, bezuinigingen.

Zelfs Sinterklaas houdt de hand op de knip. 's Avonds sluiten we er mee af, 's ochtends staan

we er mee op. Een demagogische mediamachine die rookwolken van zwartgalligheid via treurbuizen en geluidsdozen tot ons laat komen. En was het niet zo dat alles dat je aandacht geeft groeit?

Angst leidt nooit tot verbinding, het breekt af! Angstige mensen kruipen in hun schulp, sluiten zich af! Roepen om de gulden, om hoge hekken langs de grenzen, om orde en regelmaat. Liever een harde tuchtige hand in de broze hoop dat het goed komt, dan vertrouwen in de toekomst.

Angst om te verliezen maakt dat verandering wordt tegengehouden. Laten wij het bestaande koesteren! Weet jij hoe slecht het aflopen gaat! Angst bevriest systemen, bevriest mensen. Het leidt tot middelmatigheid, tot wantrouwen, tot niet meer bewegen!

Ik ben er klaar mee! Met al die roeptoeterende onheilsprofeten, die diep in het pluche weggezonden saloncreatures! Kijk eens anders! Kijk eens naar de ontluikende mogelijkheden, naar vernieuwingen, denk eens creatief, ga er eens op uit en pak de problemen daadwerkelijk aan.

Blijf even weg bij beleidsmakers die roepen dat er meer gesport moet worden! Die vanuit Den Haag regelen dat u uw luie kont dient te verheffen. Ga sporten, organiseer het zelf, werk samen, spreek uw creativiteit en die van uw buurt aan. Grote dingen komen altijd voort uit het idee van de eenling in verbinding met zijn omgeving! Nooit uit een beleidskoker.

Maak het klein, zorg voor de kwaliteit van uw directe leefomgeving. Vertel buurten en gemeenten wat u voor ze kan betekenen. Wacht niet af, maar organiseer uw dromen. Laat uw passie het ritme van de toekomst bepalen! Vergeet de achteruit kijkende angst gedreven molenstenen, die zwaarmoedig hangen aan uw toekomst.

Ondersteun mensen die denken in mogelijkheden, geef ze het voordeel van de twijfel! Zij gaan het verschil maken. Luister naar ze, geef u over aan 'Ja en' in plaats van 'Ja maar'! Voel de energie die stroomt als u meedoet, bijdraagt aan verandering. Aan een toekomst waar u ook de contouren nog niet van kent, maar die wordt gedreven door waarden als verbinding, vertrouwen, co-creëren, samen aanpakken, samen oplossen!

Neem afscheid van oude concepten en constructen, die u het denken in vernieuwing belemmeren! Uw kleinkinderen zullen versteld staan als u verteld over 'Oud Hollandse' woorden als 'pensioen, bejaardentehuizen, kindertehuizen, kiloknallers, megastallen, krimp, immigratiebeleid, CITO-toetsen, gesloten onderwijssystemen, sociale uitsluiting en mobiliteitsbeleid'.

Stop eens met vanuit het verleden en heden te kijken naar de toekomst! Laat het heden even los! Droom eens over de verre toekomst. Hoe ziet die eruit, welke scenario's ziet u? Ga voor verbinding, bepaal samen vanuit die toekomst, welke stappen dan nu te nemen zijn om daar te komen! Het lijkt maar een kleine nuance, maar het levert een wereld van verschil!

dinsdag 22 november 2011

's Ochtends vroeg. Koffie, ik lees de Ommelander Courant. Eén van mijn blogs staat op de voorpagina naast het artikel 'Liefde voor Hogeland heeft boek tot gevolg'. Dat is de kracht van Twitter denk ik!

Een jaar geleden schreef ik een blog over Social enterprise. Direct een reactie via Twitter, kom eens kijken in Kloosterburen, naar het Sint Jansklooster! Natuurlijk direct een afspraak gemaakt! En inderdaad daar gebeuren heel mooie zaken. Burgers die weten wat ze willen, samen verantwoordelijkheid pakken. Samen denken, samen doen! Een project om het Sint Jansklooster terug te brengen in het hart van het dorp.

Ik was verbaast over het initiatief, de kracht en inspiratie van de plek. Wilde er eens rustig rondlopen! Kwam er voor een dag, ben er een maand gebleven en zal er jaren terugkomen. Verliefd op het Hogeland, maar dat kunt u lezen in de Ommelander Courant.

21 juli vroeg in de ochtend, koffie op tafel, schrijf ik mijn eerste zomerblog. Bij De Horizon in Molenrij, luisterend naar onversneden geluiden die de stilte doorbreken. Het eerste blog in een reeks 'Het hoge land'. Nu een half jaar later verschijnt het boek 'Onder duizend kleuren grijs'! De verzamelde blogs samen met prachtig werk van achttien kunstenaars van het Hogeland.

Dat is de kracht van Twitter en het Hogeland. Mijn blog verwordt tot een boek over, maar vooral 'voor en door het Hogeland'. Prachtig, hoe het enthousiasme van lezers, kunstenaars, tweeps, galeriehouder, uitgever, vormgever, journalist leiden tot een tastbaar resultaat.

Zo leidt bloggen op het virtuele ecosysteem Mindz tot echte verbinding in de fysieke wereld. Geweldig voorbeeld van hoe nieuw organiseren leidt tot tastbare producten en verandering! Van droom naar werkelijkheid!

De hogesnelheidstrein komt niet meer....U mag zelf aan de bak!

dinsdag 06 december 2011

Vrijdagavond, ik rij terug uit Groningen! Dag van mooie gesprekken. Gesprekken die blijven hangen. Die op onbewaakte ogenblikken vanuit het onbewuste het bewuste weer opzoeken. Kernwoorden; liefde, eigen kracht en verbinding tussen mensen.

Lekker soft thema hoor ik je denken. Van die blije mensen die geloven in een betere wereld, totaal los gezongen van de huidige realiteit! Ga aan je werk man! Ga de crisis oplossen! Nu Nederland zijn triple A status aan het verliezen is, is het alle hens aan dek. Al dat softe gewauwel over verbinding! De crisis vraagt om inzicht, heldenmoed en doorpakken.

En dat klopt! Maar de bekende methoden lijken niet meer te werken. Lijken te worden ingehaald door een andere werkelijkheid. De tijd van rustig beleid maken is over. Waar eens de hogesnelheidstrein van beleid, wagons van uitvoering door het Nederlandse polderlandschap sleurde is het nu stil.

Perrons van visie en vergezichten worden overwoekerd door het onkruid van gebrek aan inzicht en daadkracht. Er lijkt geen trein meer te komen. Burgers staan vertwijfeld, checken horloges en informatieborden. Waar blijft mijn trein naar bekende dorpen als Jeugd, Werk, Zorg, Welzijn en niet te vergeten het immer groeiende stadsgewest Veiligheid.

Even later de metalen stem uit het omroepsysteem. Blije gezichten op het perron, vertraging maar hoop, er komt een trein, toch? De boodschap is helder! 'In verband met defecten aan spoor en materieel zijn alle verbindingen voor onbepaalde tijd gestremd'

Kijk, dat is lekker duidelijk! Daar hou ik van. Geen vaag geleuter, maar zeggen waar het op staat! U zult zelf moeten zorgen voor verbinding! U zult zelf moeten stilstaan bij hoe u de dorpen weer bereiken kunt! Zelf uw vervoer regelen, samenwerken, creatief zijn!

Is dat een probleem? Nee, juist niet! Het daagt uit samen te kijken naar vernieuwing! Beleidsmakers die door het dorp lopen, praten, ontmoeten, initiatieven waarderen en samenwerking zoeken. De verkokerde stations 'Beleid', 'Visie' en 'Vergezichten' verbouwen! Van stoere 'over en voor' bastions, vol regels en plannen, tot open plekken van integraal 'voor en door' denken! Plekken van doen, luisteren, kaders zonder inkleuren, cocreëren, samenwerken en verbinden.

Mag ik u uitdagen het nooit meer te hebben over sociaal zwakkeren, maar naar hun kracht te zoeken! Geen subsidie, maar mogelijkheden te bieden. Vraag wat zij echt willen! Ouderen niet langer als uitgerangeerd te betitelen, maar hun kracht en kennis te benutten!

Jongeren niet langer als onbezonnen en onervaren te betitelen, maar hun visie en daadkracht te benutten. Burgers niet langer als inwoners of administratieve eenheden te zien, maar als individuen die het hoogste belang hebben bij de kwaliteit van hun eigen omgeving!

Mag ik u uitdagen een wit vel neer te leggen en echt te ontmoeten. *Alle* stakeholders aan tafel, tekenen, kleuren, maar ook aanpakken, zelf verantwoordelijkheid nemen, denken over de eigen toekomst. Bijdragen, ieder vanuit zijn eigen kunnen en professionaliteit!

Natuurlijk kunt u ook op het perron blijven staan en rustig wachten! Er zal vast wel een trein komen!